

den anden samlever dør. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger afsnit 3.2., finder Skatteministeriet, at dødsboskattereglerne bør tilpasses, således at de i højere grad end hidtil muliggør, at en efterladt samlever kan overtage fast ejendom. Det foreslås således, at visse af bestemmelserne i dødsboskattelovens kapitel 7 om beskatningen af en efterlevende ægtefælle også skal gælde for efterladte samlevere. Det gælder bl.a. dødsboskattelovens § 43, stk. 4, hvorefter kursgevinstlovens § 22, stk. 4, gælder ved udlodning af fast ejendom.

En afdød persons efterladte samlever foreslås i lovforslagets § 1, nr. 72 (forslaget til dødsboskattelovens § 96, stk. 5), defineret som en person, der ved dødsfaldet opfylder betingelserne for at kunne arve afdøde efter et udvidet samlevtestamente, jf. arvelovens §§ 87-89. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 72.

Kursgevinstlovens § 22, stk. 3 og 4, indeholder regler om beskatning af gevinst, som debitor opnår ved ekstraordinær hel eller delvis indfrielse af et kontantlån i danske kroner. Som udgangspunkt skal gevinsten beskattes.

Efter den gældende bestemmelse i § 22, stk. 4, 2. og 3. pkt., skal gevinsten ikke beskattes ved indfrielse, som sker i forbindelse med en efterlevende ægtefælles overtagelse af en fast ejendom i forbindelse med skifte af et dødsbo eller udlevering til ægtefællen, herunder til hensiddende i uskiftet bo. Det gælder dog kun, såfremt den afdøde ægtefælle på tidspunktet for dødsfaldet var ejer af den faste ejendom.

Det foreslås, at der i stk. 4 efter 3. pkt. (som 4. og 5. pkt.) indsættes bestemmelser om, at gevinsten heller ikke skal beskattes ved indfrielse, som sker i forbindelse med, at en efterladt samlever, som defineret i dødsboskattelovens § 96, stk. 5, overtager en fast ejendom i forbindelse med skifte af et dødsbo. Det skal dog kun gælde, såfremt den afdøde samlever på tidspunktet for dødsfaldet var ejer af den faste ejendom.

Indfrielsen skal, jf. gældende 4 pkt., der med den foreslåede ændring bliver 6. pkt., sammenholdt med stk. 3, 2. pkt., ske inden for en periode fra 6 måneder før til 6 måneder efter udlodningstidspunktet.

Om baggrunden for forslaget henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2. (ligestilling af visse efterladte samlevere med efterladte ægtefæller m.v.).

Til § 9

Til nr. 1

Efter ligningslovens § 9 F kan der gives et særligt »grænsegængerfradrag«, når følgende betingelser alle er opfyldt:

- 1) Skatteyderen skal være begrænset skattepligtig til Danmark af lønindkomst (dvs. den pågældende skal bo i udlandet og arbejde i Danmark).
- 2) Skatteyderen skal være gift ved udgangen af indkomståret.
- 3) Skatteyderen skal have samme bopæl som ægtefællen ved udgangen af indkomståret.
- 4) Skatteyderens ægtefælle må ikke have opnået skattenedsættelse gennem et personfradrag her i landet.

Når disse betingelser er opfyldt, kan skatteyderen få et særligt fradrag – det såkaldte grænsegængerfradrag – på 41.000 kr. (2008-niveau), dvs. et fradrag svarende til det personfradrag, som ægtefællen ikke har adgang til. Omfatter indkomstansættelsen en periode på mindre end et år, gives grænsegængerfradraget forholdsmæssigt.

Grænsegængerfradraget skal således kompensere for, at personskatteloven ikke giver gifte begrænset skattepligtige personfradrag for ægtefællen. Som nævnt er det en betingelse for at få grænsegængerfradrag, at den skattepligtige er gift og har samme bopæl som ægtefællen ved udgangen af indkomståret. Afgår ægtefællen ved døden i løbet af indkomståret, har den skattepligtige således ikke adgang til grænsegængerfradrag for det pågældende indkomståret – heller ikke for tiden fra indkomstårets begyndelse frem til dødsdagen (den periode, der i dødsboskattelovens terminologi betegnes mellempærioden).

Det foreslås ved en ændret affattelse af ligningslovens § 9 F, at hvis den skattepligtiges ægtefælle afgår ved døden i løbet af indkomståret, kan den skattepligtige oppebære grænsegængerfradrag i et antal måneder fra indkomstårets begyndelse til og med den måned, hvori ægtefællen er død. Det skal være en betingelse, at ægtefællerne har samme bopæl ved dødsfaldet. I modsætning til i dag fortabes adgangen til grænsegængerfradrag således ikke fra indkomstårets begyndelse, men først fra første månedsskifte efter dødsfaldet.

Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.15. (Sikring af grænsegængerfradrag).